

ZELO ZAHTEVNE POTI V NARAVI IN KRAJINI

Kaj glede tega meni CAA

Gibanje po zelo zahtevnih poteh kot samostojna oblika planinarjenja že več let pridobiva na priljubljenosti.

Tako v programih planinskih zvez članic CAA kot tudi v programih tečajev zasebnih ponudnikov ima gibanje po zelo zahtevnih poteh svoje mesto. Zelo zahtevne poti omogočajo velikemu krogu oseb, ki so brez plezalnih znanj edinstvena doživetja na razmeroma zahtevnem terenu.

Obstaja več vrst zelo zahtevnih planinskih poti, od tradicionalnih zavarovanih poti na izpostavljenem terenu, preko zelo zahtevnih poti na visokogorskem področju do zelo zahtevnih športnih poti, ki se nahajajo zlasti v nižjih dobro dostopnih terenih in katerih cilj so zlasti športna doživetja.

Že nekaj let obstaja trend odpiranja novih zelo zahtevnih poti, ki se bo predvidoma nadaljeval večinoma s strani ponudnikov planinskega turizma in gorskih vodnikov. Trend razvoja gre v čedalje bolj strme in zahtevne smeri, z veliko tehničnimi napravami (varovali).

ZELO ZAHTEVNE POTI DA, VENDAR!

Zveze članice CAA, obravnavajo zelo zahtevne poti in gibanje po njih kot zanimivo dopolnitev planinskih športnih aktivnosti. Kot pri vsej infrastrukturi v gorah, pa se tudi tukaj pojavljajo vprašanja glede negativnih učinkov in omejitev pri njihovi uporabi.

Ugotavljamo:

- Zelo zahtevne poti spreminjajo značilnosti lokalne pokrajine. Izgublja se njena naravnost in nedotaknjenost.
- Zelo zahtevne poti privabljajo množice obiskovalcev, ki povečujejo obseg prometa. To ima lahko negativne posledice na lokalni ravni.
- Zelo zahtevne poti odpirajo nova vprašanja glede varnosti, usposabljanja, lastne odgovornosti in preprečevanja nesreč.
- Pojavljajo se težnje glede vedno zahtevnejših napravah in nenadzorovanemu opremljanju smeri med posameznimi, konkurenčnimi turističnimi destinacijami.

V svojih »Načelih planinstva« je CAA leta 2002 formuliral zahteve glede novih Zelo zahtevnih poti, ki glasijo:

Opremljanju gora z alpinistično tehnično opremo je potrebno postaviti meje. Nedotaknjeno visokogorje z njegovimi visoko cenjenimi doživetji je potrebno

obvarovati pred tovrstnimi vplivi. Urejanje zelo zahtevnih poti, poti za soteskanje, plezalnih vrtcev ... bi se moralo omejiti na dolinam bližja, prometno - tehnično dostopnejša in ekološko manj občutljiva območja. Opisi poti v vodnikih bi morali s potrebno obzirnostjo upoštevati lokalne kulturne in okoljske posebnosti.

Članice CAA so glede zelo zahtevnih poti sprejele svoja lastna, pokrajinsko specifična stališča. Te je možno povzeti preko njihovih spletnih strani (več o tem lahko najdete na spletni strani: www.club-arc-alpin.eu).

Avstrijska in nemška planinska zveza (OeAV in DAV) sta izdelali skupni katalog s kriteriji, ki ga zelo priporočamo projektnim skupinam kot osnovo pri načrtovanju novih zelo zahtevnih poti. Švicarski planinski klub SAC je skupaj z nosilci interesov v turizmu in Združenjem gorskih vodnikov v »Vodniku po zelo zahtevnih poteh Engelberga« izdal obsežna vodila za izdelavo novih zelo zahtevnih poti.

Načrtovanje novih zelo zahtevnih poti - zahteve CAA

Izhajajoč iz vodil CAA in stališč članic združenja, CAA zahteva:

- Zadržano in regionalno usklajeno razvojno prakso
- Vključitev vseh - tudi kritičnih - interesnih krogov, zlasti planinskih društev, že v začetni fazi načrtovanja.
- Nove zelo zahtevne poti naj se umeščajo le v turistična ali drugače dostopna oz. z javnim prevozom ali žičnicami dosegljiva področja.
- Strogo upoštevanje uradnih dovoljenj.
- Pri novih projektih obvezno upoštevanje varstva narave in živali.
- Nobenih zelo zahtevnih poti v nedotaknjemem naravnem visokogorju.
- Na gorah katerih vrh je možno doseči le s plezalnimi smermi se ne sme urediti zelo zahtevnih poti.

CAA s svojimi člani (1.8 mio) prosi vsa lokalne in regionalne nosilce interesov, da upoštevajo tukaj predstavljene kriterije pri načrtovanju in odobravanju novih zelo zahtevnih poti.

Predstavitev CAA

CAA (Club Arc Alpin) je krovna organizacija vseh pomembnih planinskih zvez na področju ALP. Člani CAA so: Planinska zveza Slovenije (PZS), Planinska zveza Avstrije (OeAV), Planinska zveza Južne Tirolske (AVS), Planinska zveza Italije (CAI), Planinska zveza Švice (CAS-SAC), Planinska zveza Francije (FFCAM), Planinska zveza Nemčije (DAV) in Planinska zveza Liechtensteina (LAV). Planinske zveze, ki so združene v CAA štejejo okoli 1.8 mio članov, ki se ukvarjajo s planinstvom v vseh njegovih oblikah in imajo v interesu trajnostni razvoj intenzivno izkoriščenega alpskega prostora. Vsebinsko vodilo CAA je Alpska konvencija.

Več o tem lahko najdete na spletni strani: www.club-arc-alpin.eu

Sprejeto na Skupščini CAA septembra 2009 v Innsbrucku.